

Đánbà

Tuần báo xuất - ban - ngày thu' sau

NAM THU 4 - SO 163 - 7 JUILLET 1942

MỖI SỐ 0,13

Thư từ và ngân phiếu
xin gửi về

La Directrice du

TUẦN BÁO ĐÁN BÀ

76, WIÉLÉ - HANOI

BA THÁNG 1,60

SÁU THÁNG 3,00

MỘT NĂM 6,00

CHÍNH PHỦ GẤP ĐÔI

CHỖ TÔNG PHẠM VỚI CHỒNG CON ^{49677 20077} Cùng các bạn mất báo

Trong bài trước chúng tôi khuyên chị em chớ tài lợi quá. Bài này chúng tôi khuyên chị em chớ tông phạm với chồng con. Với tánh xấu trên chị em có thể nhận rõ ngay, nhưng với tánh xấu dưới chúng tôi chắc nhiều chị em không thấy.

Chị em có chồng con, hoặc là một công chức, hoặc là thương gia hay bất cứ làm một nghề gì để nuôi sống gia đình. Hàng tháng, hàng ngày chồng con đem tiền về. Cảm số tiền ấy chị em chỉ đếm, có bao giờ chị em hỏi cái nguồn gốc của những món tiền ấy không.

— Hỏi làm gì ! tháng nào không thể ?

— Cổ nhiên, nhưng ý chúng tôi muốn nói đến những món tiền ngoại phụ.

Dĩ dụ, chồng con chị em là một công chức, lương tháng trăm bạc. Nay đột nhiên đem về hai trăm. Chị em có hỏi, hẳn cũng chỉ hỏi : « Ở đâu chớ thừa ». Sau tiếng trả lời « món bổng » cụt lủn, của chồng, con, chị em không bao giờ hỏi cái món bổng ấy là món bổng gì. Đó, đó, cái đáng căn vặn là ở cái món bổng đó. Người mình có tánh quen gọi những đồng tiền kiếm bằng cách bất chính là bổng, lộc. Chồng làm

quan, thì bổng lộc ấy là nước mắt, mồ hôi dân. Chồng làm trong một công sở nào thì món bổng ấy là do sự nạt nộ do sự làm khó dễ những kẻ có CỐ VIỆC cậy đến mình. Chồng là một người làm cho nhà buôn thì đó là đồng tiền kiếm bằng cách lươn lẹo v. v.

Rồi đến lúc xảy ra, nào mất việc, nào tù tội chị em lại oán bâng quơ ! Chị em tưởng mình là vô can, chớ chính chị em đã tông phạm với chồng con.

Đồng tiền ai chả quý, nhưng đồng tiền do cái tài sức của mình kiếm một cách chân chính, đó mới thật quý.

Biết thế, chị em từ nay nên tự dặn mình phải luôn luôn kiểm soát cái « bổng lộc » nói trên.

Kiểm soát để nâng cao nhân cách cho chồng con.

Kiểm soát để giữ gìn cho hạnh phúc của gia đình.

Hơn nữa, đối với xã-hội, quốc-gia, chị em còn được, bằng cách kiểm soát ấy, tham dự vào công cuộc tẩy uế.

Trình độ văn-minh — theo nghĩa tuyệt đối của hai chữ văn-minh — một dân tộc, một quốc gia đều do đó mà ra cả.

T. B. Đ. B.

Khi chúng tôi được thư của các bạn cho biết không tiếp được báo thì lập tức chúng tôi viết thư kêu nài với ~~Đ~~ưu - điện. Sở này mở ngay cuộc điều tra và thường cho chúng tôi hay rằng chính các bạn nhận vẫn tiếp được báo luôn luôn. Chúng tôi hiểu đó là các bạn không muốn vì một tờ báo làm mất việc một người, nhưng như thế thật khó cho chúng tôi quá. Chúng tôi mong rằng từ nay các bạn sẽ cương quyết hơn để cho kẻ đọc báo trộm, ăn cắp báo bị trừng phạt một cách xứng đáng, ngõ hầu mới trừ tiệt cái tánh xấu đó của những kẻ vô loài.

T. B. Đ. B.

Thống-chế Pétain đã nói :

« Các gia-tộc có nghĩa-vụ giữ-gìn hết đời này sang đời khác những đức-tinh cổ-cựu đã làm cho dân-tộc hùng-cường ».

Khoan lo'i tâm-sự'

HỎI.— Có thể có một người đàn ông chỉ vì nghĩa hiệp mà nhận lấy một người con gái hư, làm cha cái hoang thai cứu vớt danh dự cho người con không? Hay họ chỉ nói khác ra thế để che cái lòng vụ lợi của họ? Và người con gái lấy người chồng như thế có thể được hạnh phúc nữa không? Biết người đàn ông ấy chỉ dụng tâm vụ lợi, người con gái cứ lấy để tránh miệng tiếng thiên hạ khỏi đàn áp, tôi bố mẹ có phải là hèn nhát không? Hay mặc cho thiên hạ cười chỉ mang cái hoang thai, chịu tiếng xấu? Hay chịu lấy người đàn ông nợ bây giờ, rồi chờ khi sinh đẻ xong sẽ xin ly dị?

PHÚC-THỦY

TRẢ LỜI.— Đời có người tốt tuyệt vời, người xấu cực điểm; có kẻ hèn nhát vô lương thì cũng có người anh hùng cao thượng bởi vậy có thể có được người đàn ông cứu vớt danh dự cho cô gái chỉ vì lòng nghĩa- hiệp. Song sao cô gái hư nợ còn kiên-kỳ quá thế?

Sự kén cá chọn canh của cô lúc này e quá phận cô. Cô đã hư thì dần người chịu làm chồng, làm cha cho cái hoang thai của cô có ý trục lợi nữa, ầu cũng là một sự công bằng.

Có đáng cười thì để phần người ngoài biết chuyện họ cười chớ riêng cô và gia đình cô chỉ nên cảm ơn chàng rể cứu tinh đó thôi. Lúc này người đàn ông đó có không xứng đáng, cô cũng nên cam chịu, vừa đáng cái tội của cô, và nhất là để bố mẹ cô đỡ đau đớn tủi hổ.

Cô có mang chính ịnh cái hoang thai trước mắt thiên hạ, cũng (Xem tiếp trang 14)

G IỮ mục « Chuyện Riêng » hơn ba năm nay, tôi nhận được biết bao tâm tâm sự nào cay-dắng, nào bị-thương, nào éo-le, nào kỳ-dị. Nếu như dụng công bày liễn những mầu tâm sự ấy lại, ắt tôi có trước mắt tôi một cuộc nhân sinh thu hẹp, mà trong ấy vinh-bại cho tôi, tôi luôn luôn được đóng vai người cố-vấn.

Cbằng biết làm cố-vấn có đặc-lực hay không, nhưng có nhiều bạn trao tâm sự cho tôi mà chẳng cần đến tôi làm cố-vấn. Các bạn ấy chỉ cần tôi làm một người nghe, một người đề các bạn trút cái tâm-sự của các bạn mà thôi! Tôi không lấy thế làm mịch lòng dân, vả lại cũng có nhiều tâm sự nó tầm thường như cơm bữa, không cần đến sự giải quyết nữa kia.

Cho nên tuy vinh-bại được các bạn tin yêu ngổ niêm tâm sự, nhưng tôi phải thành thực nói rõ cái nhược điểm mà phần đông bạn đàn bà chúng ta thường mắc phải ấy là hay nhe miệng ngổ tâm sự của mình với bất cứ ai, và hay phóng đại, hay làm khó khăn những tâm sự

thật ra rất đơn giản rất lành hiền của mình.

Vấn biết mang một tâm sự ở trong lòng người ta khó mà giữ được một mình mình biết, một mình mình hay. Nhưng nếu tự-kiểm-chế được «nổi riêng, riêng đề trong lòng» các bạn tất sẽ tránh nhiều điều tai - hại. Nào phải đâu chỉ một tai hại người thân không kín đáo, làm hỏng chuyện mình. Còn có cái tai hại to lớn hơn không tự người nghe chuyện gây ra mà chính tự mình tại gây cho mình.

Ấy là trường hợp của những cô thiếu nữ cho những điều mình tưởng tượng là sự thật, đem nói vung vẩy, không biết rằng khi ta nói một sự gì ấy là ta tạo cho sự ấy một hình thể biến cái tình trạng « không có » của nó thành tình trạng « có ». Người ở tệ với ta một, ta tưởng tệ mười, ta khờ một, tưởng khờ mười. Tâm hồn ta vì thế biến đổi đi không còn ở cái tình trạng sáng suốt thăng bằng nữa.

Hay đem những điều thầm kín của lòng ngổ với người, tai hại là thế, mà cái người nghe tâm sự của các bạn còn có thể làm hại các bạn hơn, bằng những lời khuyên nhủ của họ (Thu linh tự nói xấu mình). Không phải họ (kể cả Thu-Linh) có dụng tâm ác ý, hoặc nông nỗi gì mà cho các bạn những lời khuyên đại dốt, nhưng chính họ chỉ biết tùy theo những lời bạn nói

(Xem tiếp trang 12)

Tìm bạn hợp tác

Cần 2 bạn gái đứng đầu lịch-sự, thích hoạt-động thao giao thiệp bằng tiếng Pháp, nếu biết tiếng Anh, tiếng Nhật và biết đánh máy càng hay. Địa-vị rất chắc chắn, tương lai tốt đẹp.

Hỏi C.I.P.I.C. 72, Rue Wiéle Hanoi Tél. 1678-

Gái Việt

TRUYỆN DÀI

của DUYÊN HÀ

(Tiếp theo)

mặt Oanh hiền lành như thể chắc bà mẹ cũng không phải là người độc ác. Còn cô em ? Tắt mắt lắm ! Oanh chẳng bảo thế là gì ? Hai

con mắt nhanh, cái mặt mỏng Lại có học đến lớp nhất trường Pháp-Việt, thế thì gồm lắm đấy ! Gái mới mà !

Từng ấy sự tưởng tượng dẫn đo làm rời cả tay thái thật. Có lẽ từ khi cô « quen » Oanh cái trí nghĩ của cô bây giờ mới vẫn vương đến những kẻ khác. Cô cứ ngồi thần thờ mãi đến lúc con dầy tớ gọi cô :

— Kia cô ! Cọ dục pha nước.

Cô giặt mình lưỡng cuống. Pha trè xong, cô ghé mặt qua khe cửa, nhìn lên nhà trên : Bà mẹ Oanh ngồi vào phía trong. Em gái Oanh ngồi quay mặt ra sân đương liếc xuống nhà dưới. Mỹ nghĩ : « Cô ta đương tìm mình hử » Giữa lúc ấy cô nghe thấy hình như ông thân cô bảo đưa dầy tớ gái :

— Xuống mời cô lên chào cụ.

Đó là một sự tự nhiên, cô biết trước. Vậy mà cô cũng bàng hoàng cả người. Giàn mặt bà mẹ chồng và cô em

chồng tương lai, cô vừa thẹn thẹn vừa ròn rợn.

May cái cười và cái nhìn âu yếm của người yêu đã đón cô ở ngưỡng cửa. Cô nhẹ nhàng khép nép bước vào, cúi đầu chào khách. Cô không có can đảm ngừng lên nhưng cô cảm thấy bốn tia mắt chạy xuống từ đỉnh đầu xuống tới gót chân cô.

Cô đi ngay xuống. Bốn cái mắt vẫn dán vào lưng cô, nóng như hòn than đỏ.

Thôi thế là xong. Cô đã mừng. Bây giờ cô chỉ còn lo cơm nước cho thơm tất. Bao nhiêu bi-quyết gia-chánh mà thân mẫu cô lựa sinh thời dạy cô, cô đem ra tất. Món cá quả (lóc) hấp của cô là một món cô đề nhiều công trình nhất. Cô lọc cá lấy thần, cắt giải hơn ngón tay rồi khía quanh sau khi đã lột da. Ở giữa là thịt băm nhỏ với nắm hương, chung quanh là cá. Lúc hấp chín trong miếng ca tròn, nở trang tình, sọc ra từng cánh giống cánh hoa hồng bạch như hết. Ở trên đĩa những hoa đỏ đỏ, xanh xanh lam bằng cà-rốt (carotte) bằng hành lá lại đem thêm vẻ đẹp cho món ăn ngon.

Có tiếng chân bước gần. Cô ngẩng lên : Em gái Oanh. Cô lật đặt đứng dậy, chưa kịp nói thì cô này đã đón dả :

Cụ ngậm thật to bài thơ bằng một giọng khàn khàn. Ngậm xong có vẻ đắc chí, cụ cười âm cả nhà làm cô Mỹ phải ló mặt ở trong bếp ra nhìn, ngơ ngác.

Nhưng rồi cái giờ phút mong chờ cũng đến. Tuynh tới trước nói liền lầu huyền thuyên, làm công, làm cán. Cụ Lục sóc lại cái cổ áo, sửa soạn bước ra cửa. Ở dưới bếp, trống ngực cô Mỹ đánh như trống làng. Cô không hiểu cô mừng hay cô lo. Oanh có tới không ? Trông

— Nào chị làm gì cho em làm với.

— Thưa chị em có làm gì đâu. Rước chị lên nhà ạ !

— Ngồi nói chuyện với các cụ thì buồn chết, xuống để giúp chị còn hơn... Anh em khoe chị khéo lắm, chị dạy em nhé ?

— Nào tôi làm với cho vui. Thì ra Oanh cũng lên xuống, Oanh lo cho Mỹ không quen giao thiệp, sẽ phải ngượng với em mình.

Như người chết đuối với được cọc, Mỹ tự nhiên hơn :

— Mời ông và chị lên chơi trên nhà, dưới này bụi lắm.

Em gái Oanh, liếc Oanh, mỉm cười, chế nhạo :

— Đàn ông đàn ông gì lại chui xuống bếp. Lên đi anh, quay lại phía Mỹ :

— Còn em, em xuống đây là để học chị.

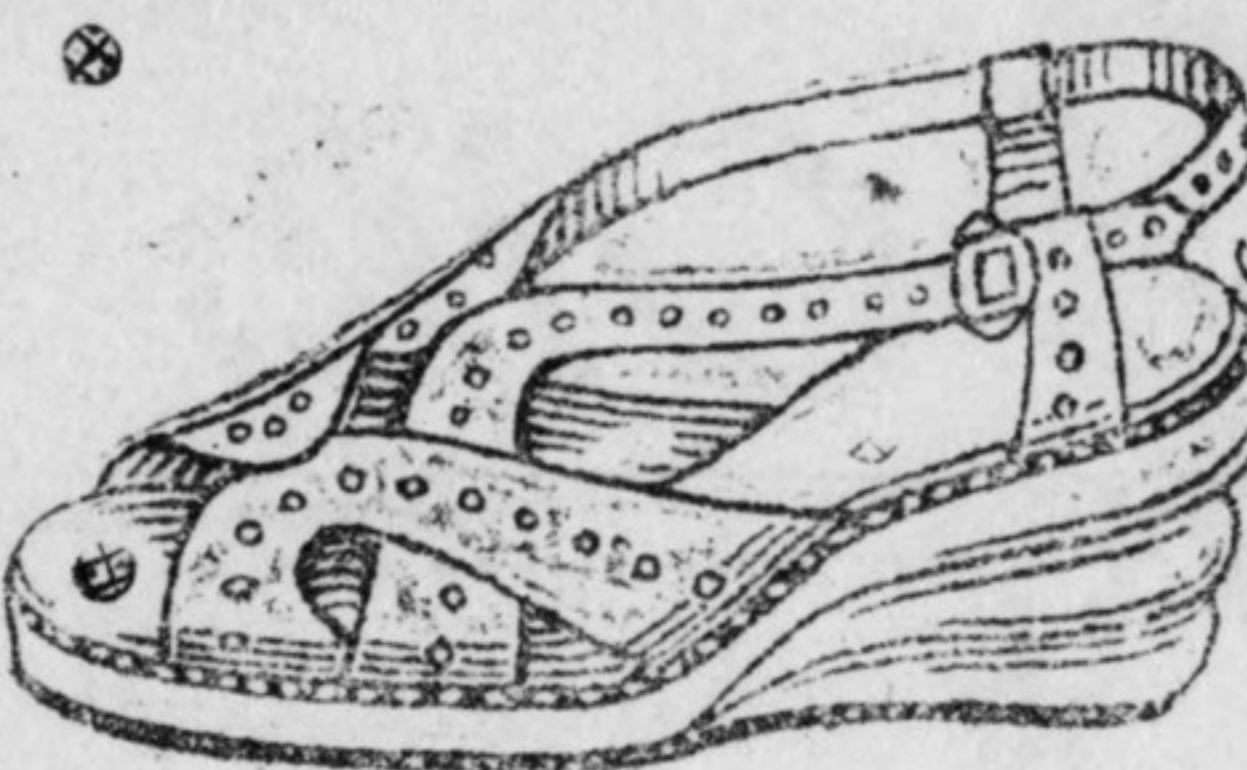
Rồi cô ta đi sang phía cái bàn để mấy món ăn đã làm sẵn. Nhìn thấy món ca hập cô kêu lên : « Trời ơi đẹp ». Oanh chạy lại, nhìn đĩa ca rồi nhìn em sẽ nhay mắt vừa có ý bảo : « đây em coi khéo không » vừa van lơn : « em lên đi, đừng quấy rầy ».

Cô em sẽ nói : « Ai khéo bằng chị ấy. Gớm chưa chị đã bênh chằm chập. »

Tuynh cũng chạy xuống. Ở dưới bếp lảo đảo những tiếng người. Không khí trở nên vui vẻ thân mật. Họ chia nhau mỗi người một việc. Con dây tơ cũng vui : nó không phải làm gì cả.

Hắn bây giờ độc giả đã biết đại khái cái quá khứ và cái

MỜI QUÝ BÀ, QUÝ CÔ LỊCH
SỰ ĐẾN THĂM HIỆU GIÀY :

QUÊ LÂM

6, Rue de Larque — Hanoi
(NGÕ CHẢ CÁ)

Bản hiệu mới chế rất nhiều
kiểu giày và Sandales phụ
nữ rất mới, đẹp, bền, nhà
giá hạ

trong gian phòng nhà ông hàn Tuynh.

Cái khí thế của Oanh nhảy lại giết ông Hàn mạnh đến nỗi ông Hàn như bị thoi miên. Ông định chạy nhưng chân ông không vững, Ông ngã khuỵu hẳn xuống chân tường. Cái lan kéo sáng nhoáng đưa lên trên không rồi vụt xuống. Ông Hàn nhắm mắt chờ chết.

Nhưng Oanh dám không trúng, ngã chúi người đè lên người ông Hàn. Một vật gì đè lên Oanh. Oanh quay lại : Bà Hàn.

Tất cả người bà run lên. Bà không nói được một tiếng. Oanh vừa định dơ tay đỡ bà lên, nhưng bà gạt ra, đứng giậy, nói như người hết hơi :

— Anh Oanh ! đến nhà người ta, lừa lúc người ta vô ý rồi giết người ta, kẻ trượng phu đâu có thế.

Oanh cũng đã đứng lên, lấy vạt áo lau mồ hôi trán, vụt cái kéo đánh « xoảng » xuống đất và cười nhặt bảo bà Hàn :

— Mỹ có quyền lên án cách hành động của tôi, nhưng Mỹ

ạ, anh tưởng, anh có quyền giết thằng Tuynh bất cứ bằng cách nào ! Nó đã giết mẹ anh, làm khổ hai em anh, và giết cả một đời anh.

Tuynh đã mở mắt, đương nhìn vợ và bạn chùng chùng.

— Tuynh ! tao giết mày có đáng không ? Mày nói đi, nói mau lên.

Tuynh van lơn :

— Thôi anh tha tở, tôi xin hoàn lại anh vạn bạc.

Oanh gầm lên :

— Để làm gì nữa ! Vạn bạc ấy có làm sống lại mẹ tao đâu ! Mày là con rắn độc ! Mày là thằng khốn nạn ! Tao không biết lấy chữ gì gọi những cách ăn ở tốt đã man của mày,

Quay lại bà Hàn, Oanh tiếp :

— Mỹ có biết sau bữa cơm cách đây chín năm, ăn ở nhà Mỹ, rồi Tuynh xử với anh thế nào không ? Bà Hàn cúi mặt không nói gì.

Oanh hạ thấp giọng :

— Không, anh không trách Mỹ. Mỹ phải vâng lời cha. Anh biết cả. Ở tù ra anh đã về Hà-nam, đã rõ đầu đuôi câu chuyện.

(còn nữa)

Giới thiệu sách

Cùng tôi vừa nhận được cuốn :

1. « SỰ SỐNG » của ông Lê-văn-Trương. in đẹp, giá 1\$00 do nhà xuất bản Lê-văn-Trương gửi tặng.

2. Cuốn *Bước đầu*, kiện vui của Toàn-ánh giá 0\$70, in đẹp, văn hay.

3. cuốn « MUỐN HỌC GIỎI » của Thái-Pai. giá 1\$00 do nhà xuất bản *Đời Mới* gửi tặng ; vậy xin cảm ơn tác-giả, nhà xuất bản và giới thiệu cùng bạn đọc.

Trăng nửa vành

Mưa trăng soi cả một trời,
Sao thưa không đủ đem lời mỗi
mai.

Trăng ơi, trăng thức chờ ai?
Bao nhiêu tuổi đã tiếng tai phụ
chồng?

Trớ trêu thay lão Tô Hồng,
Làm tiên mà phải lạnh phòng
buồn vợ;

Một thương, hai nhớ, ba chờ,
Hậu Lang vẫn nặng tình mơ
bóng nàng.

Ham chi thêm Quế, cung Vàng?
Ngẩn ngơ tác dạ, bẽ bàng tấm
duyên:

Một đi, nàng có ưu phiền,
Bâng khuâng cảnh vắng, con
quyên gọi sầu.

Vòng trăng sao chứa bắc cầu,
Cho chàng lên đó chung bầu
rượu mây?

Đêm nay, trăng suốt canh chầy,
Hồn bơ vơ quá bi đầy biển cương
Gió lung lay những cành dương..
Ta nằm trăn trở, ta thương
tưởng người.

Nửa trăng soi cả một trời,
Một lòng chờ đến chín, mười
nhớ nhung.

TRỤC-THẦN

TU'ONG TU'

Tương-tư thuyền nhớ sông giải.
Tương-tư là có hai người nhớ nhau,
B. B. L.

Một mình rên bước lên lầu,
Đêm nay đành bạn với sầu
mênh-mang.

Chân trời thăm-thăm mơ
màng,

Chân trời thăm-thăm, giờ
chàng nơi nao?

Chao ôi, biết nói làm sao,
Một khi chàng đã bước vào
đời tôi?

(Gối yên đành vẫn lẻ loi,
Đêm ngà ai cấm chung đôi
hồn buồn).

Nhà chàng ở lánh đầu thôn,
Có chiều nghe tiếng mưa dồn
mái tranh.

Thân thờ bướm nhớ hương
trinh,

Thân thờ Hán - chúa luyện
tinh Chiêu-Quân.

Gió trao từng đoạn âm-thầm.
Mưa buông từng tiếng ái-

ân lạc-loại,
Mộng gần, say đắm xa khơi.

Sáng lên! bạch - lập! soi
người nhớ nhung.

Mưa ngừng, trăng đẹp vào
song,

Chàng ôm gối mộng nào
nùng tơ duyên.

Bóng hoa len lên ngoài thềm,
Thấy như trên gối gót tiên
đi về.

Xa xa ngan - ngát thôn
khuya,

Trăng sao lạnh-lẽo, bốn bề
như mơ..

Tình chàng chép lại bằng
thơ,

Tiếng vang nhờ gió, giấy
đưa nhờ người.

Nhà tôi cách một sông dài,
Cạnh ghềnh sóng vỗ, gần
đôi thôn reo!

Lầu cao thường tựa trông
theo,

Bóng người lữ khách sớm
chiều ngược xuôi.

Đêm đêm sao rụng chân đôi,
Đêm đêm lá rụng lòng
người lỡ duyên.

Thu tàn: lạnh lẽo gối yên,
Đông sang: giá ngắt con
thuyền ra khơi.

Xuân về: ý héo hoa tươi,
Hè ư? cuộc nhắc nỗi đời
lìa tan.

Buồn đương giải đến mênh-
mang,

Bên sông chàng gầy cung
đàn Quảng-lãng.

Rẽ hoa ren rên dưới trăng,
Hương bay tỏa ngát quện
ngừng tiếng tơ.

Hiều nhau trăng nước hững
hờ,

Tương-giang từ đấy đôi bờ
cùng trông.

Nước xuôi cùng uống một
giòng,

Thuyền xuôi không chở bạn
lòng, ô hay?

Thế rồi đến giữa đêm nay,
Lầu trăng vóc liễu có gầy
vài phán,

Thơ ai mở trước lư-trâm,
Bên cây bạch lập âm thầm
lệ rơi!

Chữ tình đặt dưới chữ tài,
Đề cam chịu lấy hận giải
nghìn thu.

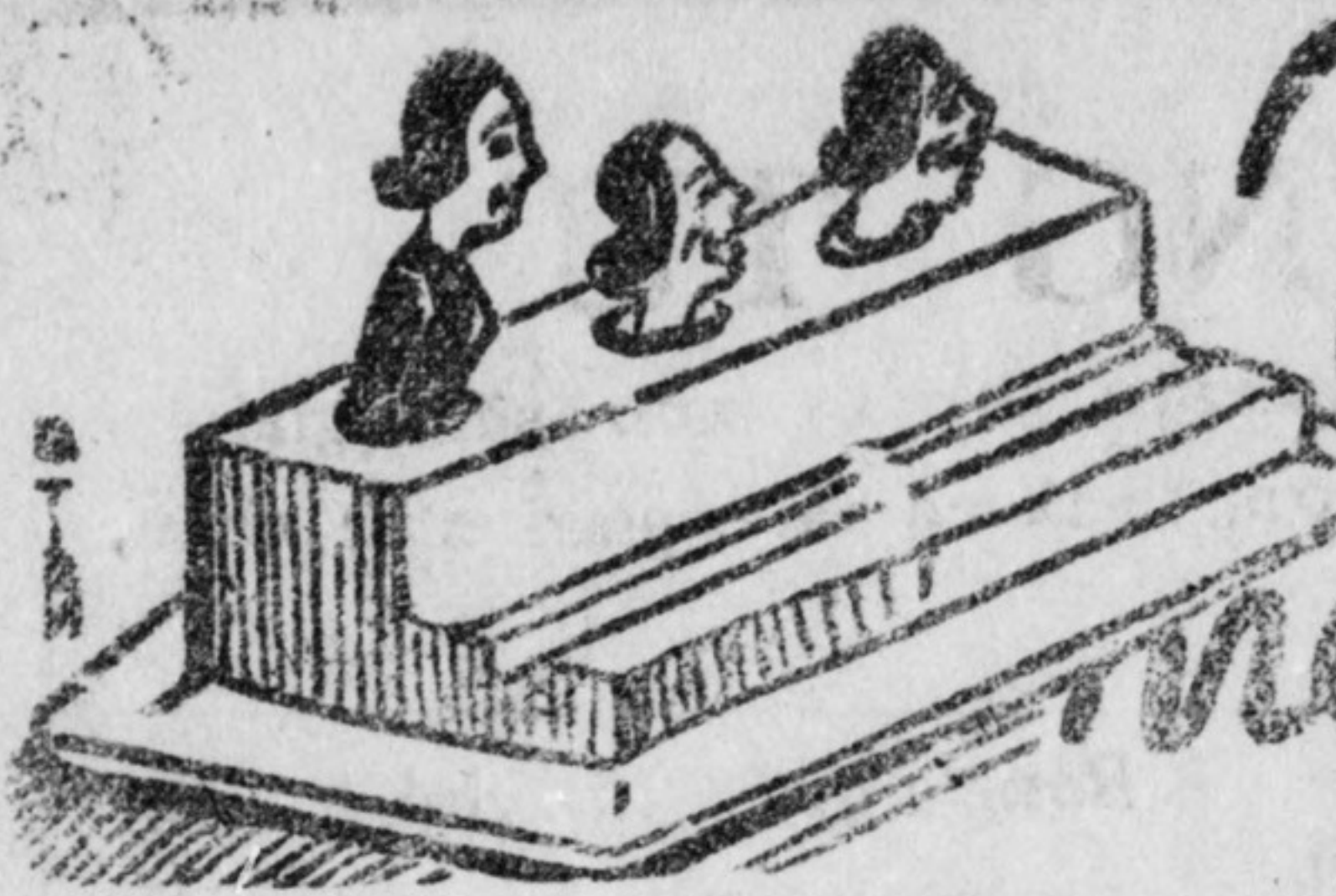
Lệ rơi; nét chữ phai mờ,
Người đầu thôn ấy có ngờ
đêm nay

Hoa không tươi rượu mà
say,

Lầu trăng bóng ngả, ngả
đầy băng-khuáng...

Ngân Giang

(Một sớm mưa rơi)

*Ngô
nghinh*

Sử án loài vật

KHÔNG cứ gì ở nước Việt-Nam mình mới có chuyện sử tử những ông tượng (voi) đánh giặc thua, phong quận-công những ông Tượng đánh giặc được, ở các nước trên thế giới cũng có nhiều chuyện nà ná như thế cả, mà là ở thế kỷ này chứ không phải là chuyện năm xưa, năm xưa :

Xử chó

Năm 1934 ở tỉnh Cortlant thuộc quận Newyork (Mỹ) một cô nữ học sinh, một hồi ở trường về đi qua phố, bị 4 con chó của một nhà sô ra cắn nát cả chân lẫn đùi. Cô bé chết ngất rằm lẫn trên vũng máu. Hàng phố đổ sô lại vực cô bé xe vào nhà thương cứu chữa. Cố nhiên là thân nhân cô bé dấn đơn kiện nhà có chó. Tòa án chấp đơn' xong xét ra người chủ nợ không phải cố định tâm sui chó cắn người, hẳn chỉ chịu bồi thường bằng tiền là cùng (civilement responsable). Nếu chỉ buộc tội có thể thì còn những vết tử thương mới sao ? Sau một hồi lâu bàn cãi, quan Chương-ly liền hạ chất tổng lao 4 chú «khuyển». Cũng bắt các chú ra nhà hình (Service d'i-

dentité) để lẫn chân (chứ không phải lẫn tay) và cũng định ngày lôi 4 chú ra trước vành móng ngựa của tòa án Đại-hình. Tòa cũng làm một bản cáo trạng, cũng đọc tên chúng : TOTO, SOLO, MIDA, DADA bắt 4 ông sen dầm giắt chúng ra rồi sau gọi tên những chứng tá nghĩa là kẻ

nào đã trông thấy chúng cắn cô bé nữ học sinh :

Bởi chủ chúng không có tiền lo trạng sư cho chúng nên tòa phải cử cho chúng 4 vị trạng sư để bênh vực chúng trước thần công-ly. (Désignation d'avocat d'office)(Đó là lệ ở tòa đại hình).

Những người chứng buộc tội chúng riết lắm. Đến cáo trạng của quan trưởng lý thì lại ghê

hơn. Ngài xin tòa khép chúng vào tội tử hình. Quan Chương lý ngồi xuống thì 4 vị trạng sư bèn lần lượt đứng lên cãi. Thật là những bài cãi hùng hồn. Các ngài kể công lao giống khuyển đối với loài người, nào công giữ gìn nhà cửa, nào công cứu người sa tuyết, nào công đem thư nơi chiến địa, nào công giúp các nhà bác học (kéo xe trên các miền bắc cực, ở đây rét quá, chỉ giống chó chịu nổi nên người ta dùng chó kéo xe thay ngựa) v. v.

Nghe xong tòa vào buồng định tội. Sau một hồi chuông rung, quan chánh ra tuyên án :

- 1-) Nhận rằng 4 chú khuyển có cắn bậy
- 2-) Nhận rằng cả 4 chú đều can tội cắn người bị thương
- 3-) Nhận rằng những vết thương ấy có thể làm nguy tới tính mệnh kẻ bị cắn .
- 4-) Nhận rằng tờ trình của viên Bác sỹ thú y khai 4 chú vô bệnh (thần kinh, đồ dại) là đúng
- 5-) Nhận cả 4 chú không có định tâm trước (Saus préméditation)
- 6-) Tòa định không thể cho 4 chú hưởng trường hợp giảm đẳng (circonstances atténuantes)
- 7-) Tòa tuyên án : 4 chú phải chịu tử hình, và bản án này sẽ thi hành ngay tức khắc. Tòa tuyên án xong, giám thẩm quan liền xin ngay đủ giấy tờ và tiêm luôn vào cổ 4 chú 4 phát thuốc độc .

DOCTEUR HY

91, Rue Richaud - Hanoi
(Đầu phố Hội-Vũ)

CHỮA CAC BỆNH

CHUYÊN MÔN VỀ BỆNH
HOA-LIỀU BỆNH ĐAN-BÀ

TRẢ LỜI D E P

CÔNG HI HANOI. — 1.) Những nốt lổ chỗ bằng đầu kim do chứng cá gây ra, chỉ có lait d'amande và lait de concombre chữa khỏi vì hai thứ đó làm nhỏ lỗ chân lông lại, làm mịn da lại. Nhưng phải là lait d'amande và lait de concombre do hiệu thuốc chế, chứ những thứ bày ở các cửa hàng không tốt lắm đâu. 2.) Đánh lòng trắng trứng cho nổi bọt, lấy bọt bôi vào mặt, để, 1, 2 giờ rửa sạch bằng nước nóng.

CÔ TUYỀN HANOI. — Phải, bởi nhà bạn mua nên mới có giá riêng, chứ có tự ý đi mua thì phải 7\$00? Cũng không đắt đâu, 1 gr pilocarpine giá đã 3\$50 rồi. Còn tiền vaseline, tiền hộp, tiền công trộn, tiền lãi của người ta, cũng không đắt. Nhà bạn mua chỉ có 5\$00. Pilocarpine đắt hơn vàng nhiều. Một lọ lotion capillaire à vase de pilocarpine ở trong chỉ có nửa gramme pilocarpine thôi. Lần sau cô cứ xuống tòa báo chúng tôi sẽ biên cho cô một cái giấy thì cô cũng được trừ 2\$00.

CÔ KHÁNH - NGỌC NAM-ĐÌNH. — Lait d'amande làm cho mịn da, nhưng không ăn phần như crème Tsar. Nếu cô muốn da mịn thì dùng lait d'amande bôi buổi tối. Nếu cô muốn mặt ăn phần thì dùng crème Tsar. Savon đó hết rồi. Rất vui lòng mua dùm cô. Thứ nào cũng giá 10\$00 không kể cước phí, gửi 11\$20 thì đủ.

CÔ ANH-HỒNG HANOI. — 1.) Cô dùng pommade à l'oxyde de mercure jaune. Hoặc nếu muốn sáng,

MỘT BÀI TÍNH VỢ TÔI CÓ NGOẠI - TÌNH

Bạn đi xe lửa từ Saigon ra Hanoi. Bạn ngồi bên hai thanh niên, cố nhiên là bạn không chủ tâm nghe chuyện của họ, song vì ngồi gần họ quá, bạn nghe rõ cả những điều họ nói với nhau. Ta cứ gọi họ là A và B.

A: Anh B, hồ này tôi nghe nói anh phát tài lắm phải không?

B: Suôi ngược hoài cũng được chừng một vài vạn song tôi chán lắm anh ạ. Chuyển này về Hanoi tôi sẽ bán cửa hàng và (về thất vọng) chơi cờ cho nó xướng.

A: Sao thế! có điều gì buồn thế?

B: nhà tôi có ngoại tình!

A: Chị ấy ngoại tình! Bậy nào! Tôi biết chị ấy nết na lắm kia mà! Anh có bắt được quả tang không?

B: — Không, nhưng cứ xét việc ngoại thì biết. Anh tính bữa tôi vô Nam, tôi có dặn nó rằng hễ có thư của hãng X gửi đến thì nó phải gửi vào Saigon ngay cho tôi vì đó là một cái commande hệ trọng. Đợi nửa tháng không thấy gì. Bực quá tôi đánh giấy thép hỏi nó, nó bảo tại tôi đem mất chìa khóa của cái boîte postale (một cái hòm thư ở sở bưu điện mà mình thuê để hễ có thư của mình tại người ta cứ bỏ vào đấy, mình ra mình lấy) Tôi bèn lập tức bỏ chìa khóa vào trong cái hộp con gửi về. Thế mà đến bữa nay đúng 20 ngày rồi, chẳng có tin tức gì! Chỉ có ngoại tình thì mới bỏ cả công việc của chồng thế chứ! Si! Si! Souvent femme varie (tưởng lòng đàn bà hay thay đổi) Còn làm làm gì! Tiên bặt mạng cho nó xướng kiếp.

1) Bạn biết ông B nghĩ lắm, bạn hãy minh oan cho người vợ ông ta.

2) Nếu chính bạn cũng không giải được thì bạn hãy dở tới trang 14 mà coi.

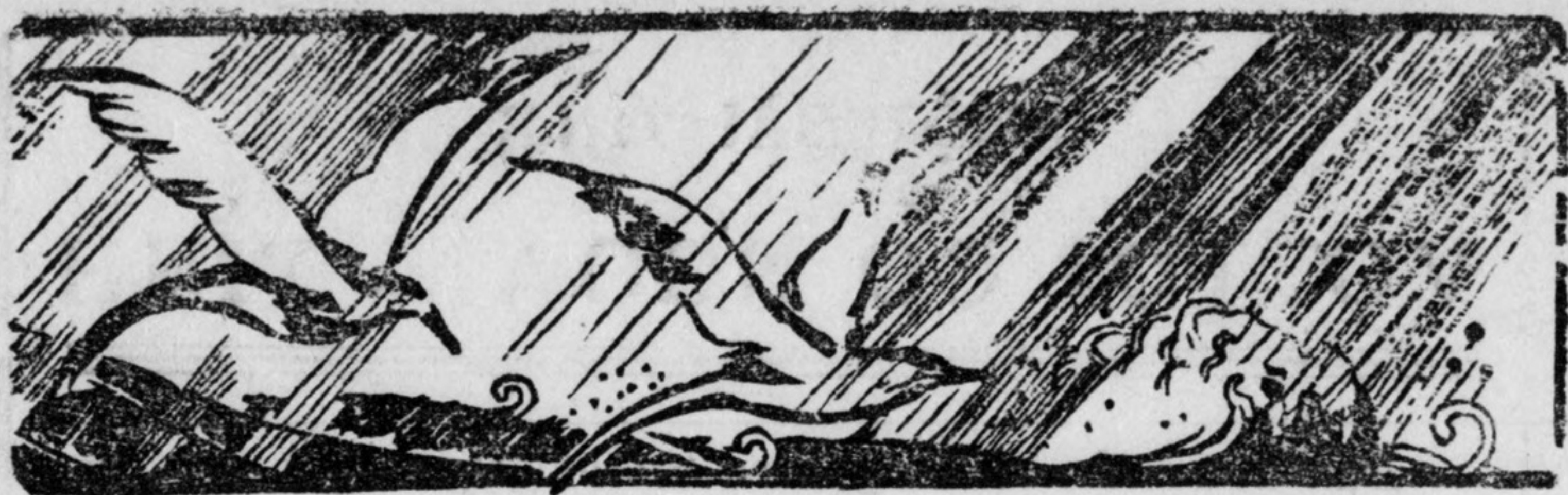
chắc chắn nên đến bác sỹ Rioux ở nhà thương Lanessan, bác-sỹ chuyên môn về da.

2.) Dùng pommade triKogène bôi vào lòng mày. Đề nhà báo mua cho thì được trừ.

3.) Nên tập thể thao vào buổi
ÔNG NGÔ-LÂN HANOI. — Có

vợ rồi vẫn có thể cao được lắm vì ông mới hơn 20 tuổi. Nên tập barre fixe cho nhiều. Cái phương pháp đăng ở tờ báo bên Pháp, tờ báo ấy là báo gì? Không có thuốc uống làm cho người cao

Xem tiếp trang 14

EM OI! CÒI AO GIÀ GÌ...

CHUYỆN NGẮN của THU THU

II

Y như rằng. Một buổi sáng, còn ở trên giường, tôi đã nghe tiếng bà Phán quát tháo rầm rĩ sen với nhiều tiếng khóc nức nở. Tôi chạy ra cửa sổ nhòm sang. Bà phán búi tóc ngược đứng giữa sân trở vào bếp mà chửi mắng. Trong bếp u già vừa khóc vừa thu xếp quần áo vào thúng. Bên cạnh u, hai đứa bé nín lấy áo u, khóc mếu nhất định không cho u về.

Tôi đợi xem ông Phán có can thiệp vào chuyện này không? Quá nhiên một lát ông Phán ở trong nhà đi ra, nét mặt ông hầm hầm, tôi tưởng ông sắp mắng bà Phán. Nhưng ông đi thẳng xuống bếp, ông tát u già mấy cái ông quát:

— Có đường có nẻo cút ngay. Đừng chùng chình mà ông phang thêm cho mấy cái gậy.

Rồi ông lôi sênh sịch hai đứa bé đi lên, ông bảo con:

— Tổng cõ nó đi, rồi cậu nuôi u già khác.

Hai đứa bé chỉ khóc. Đến chỗ bà đứng, ông ngọt ngào bảo bà:

nên tiếng khóc bịt bùng hàng xóm dễ ý lắm mới nghe rõ. Còn cậu Lịch thì ít phải đánh. Cậu đã đi học, lúc cậu ở nhà thì ông Phán cũng đi làm về, mụ gì ghê mới còn nề chông chưa dám đánh con trước mặt chông.

Thường cứ chiều đến, con sen mang cô Nga ra tắm rửa ngoài sân. Dáng chừng mụ chủ xui nên con ở tai ác vô đầu kỳ cọ cho cô bé hết sức mạnh, cô bé đau, khóc, gì ghê lại chạy ra tát cho năm bảy cái.

Cậu Lịch biết hết nỗi em ở nhà bị hành hạ. Nhưng cái óc bé bỏng ấy khôn ngoan quá; không mách bố, không oán trách gì ghê ra miệng. Cứ hai buổi trước khi đi học cậu giết em đến gần gì ghê và dặn: « Em ở nhà ngoan nhé, hễ chơi nghịch thì gì đánh chết » rồi lại phép tắc nói với gì:

— Thưa gì, con Nga hư lắm đấy ạ. Mợ con ngày trước cứ phải đánh nó luôn nó mới ngoan.

Nghe những lời ấy chắc các bạn đã ngạc nhiên không tin có thể có ở miệng đứa bé mới 10 tuổi nhưng những lời sau này còn làm

MỘT BÀ CHỦ ĐỒN ĐIỀN Ở THÊ KỶ THỨ 14

NGÀY nay, nhiều nguyên nhân về kinh-tế và xã-hội khiến cho phụ-nữ

phải chen vai với bạn mày râu trên trường thực-nghiệp, nên ta từng thấy nhiều bà tay không gây nổi cơ-dồ, hay tự mình cai-quản một công-cuộc kinh-doanh đồ-sộ, chứng tỏ một tài tổ-chức sáng-suốt và sâu-xa.

Nhưng ở vào thời kỳ mà những bậc nữ-lưu qui-phái không rời

khỏi khuê-môn, mà có một người về giống yếu, vốn quen sống một đời êm đềm nhàn hạ, dám dấn thân vào nơi lam-sơn chướng-khi, ra sức phấn-dấu với rừng xanh, làm cho hàng ngàn mẫu đất hoang vu biến thành đồng ruộng, thì kẻ cũng là một việc lạ-lùng hiếm có. Nhất là khi biết rằng công-cuộc đó, không những đã nuôi sống mấy ngàn bản dân, mà lại còn giúp một phần vào sự-nghiệp bình Ngô của đức L3.

Lợi, thì ta càng khâm-phục xiết bao!

Người đàn-bà lỗi-lạc ấy, tên là Trần-thị Ngọc-Hào, con ông Trần-công-Thiệu, người làng Tri-bản, huyện Hương-khe, tỉnh Hà-tĩnh.

Bà là người tài sắc gồm hai, nên được tuyển vào cung vua trần Duệ-Tôn (1373-1377); chẳng bao lâu, sinh được một gái, nàng Trần-thị Ngọc-Hiến, hiệu là Hủy-Chân. Nhưng cảnh phú-quí, đối

xác các bạn ngạc nhiên hơn ; nói xong hai câu đó, ra đến cửa cậu Lịch quay lại cười với em :

— Anh nói đùa đấy. Gì yêu em lắm, gì không đánh em đâu !

Những lời khôn ngoan ý tứ rào trước đón sau đó làm ta yêu mến và cảm phục cậu bé, nhưng người gì ghê thì lấy làm khó chịu, khó chịu mà phải im, không có chỗ nào bề bắt làm có bắt hủi cậu Lịch được. Nhưng cô Nga ở nhà vẫn bị cốc, tát, cần véo như thường, con sen chiều chiều vẫn đem cô ra tắm để vạy vẹo hành hạ. Cậu Lịch biết. Trước mặt gì ghê và con sen một hôm cậu giao hẹn :

— Từ chiều mai thì sen để tôi tắm cho Nga đấy. Sen tắm hẳn lắm.

Bà Phán mịch lòng, bà nắm ngay cơ hội để trút mối hờn ghét. Bà đang ở trong bếp phấm phấm chạy ra di tay mạnh vào trán cậu Lịch làm cậu nghiêng hẳn người đi :

— Mày chề con sen tắm hẳn à ? Cụ non vừa vừa chứ ! Ra đào mồ bới mả gọi con mẹ mày giậy mà tắm cho em mày chứ đứa ở bà chỉ tắm được thế thôi.

Thằng bé tái người. Nó dương mắt lên nhìn gì ghê dăm dăm hai mắt dữ dội như định ăn tươi nuốt sống. Nhưng rồi nó lại cúi đầu xuống, lẳng lặng lên nhà.

Một lát ông Phán đi làm về, mâm cơm để ở bàn. Ông bà Phán đã ngồi vào mâm mà cậu Lịch cô Nga chưa vào ăn.

Bà nói : Chúng nó hư quá, đến bữa cũng không vào ăn, ông xe m con ông đấy.

(Xem tiếp trang 11)

CHIỀU H Ô M ĐƯNG B Ề N SÔNG

Cắm sào thuyền ghé bến sông
Thân thờ chủ lái mắt trông xa vời...
Rủ thuyền, thuyền chẳng cùng trôi,
Xuôi giòng nước chảy ngậm ngùi theo
mây.

Tà dương đỏ rực trời tây,
Hong hong đầy nước, bóng cây chập chờn.
Xanh xanh một giải tràng-sơn
Hồn quê sức tỉnh, cô đơn ngàn trùng...

Tịch-mịch

Màn đêm bao phủ khắp trời,
Núi sông yên lặng không lời thở than.
Gió im cây đứng bẽ bàng,
Mái danh ử dột bên giàn không hoa.
Nặng nề thời khắc trôi qua,
Dương như vũ trụ thở ra nghẹn ngào...
Vô tư lòng cũng nao nao.

Lặng mơ chinh chiến xôn xao bên trời.
HÀNG PHƯƠNG

14

với bà, như giấc hoàng-lương, Nhà vua từ-trận trước thành Đồ-bàn (1377). Rồi trong vòng mấy năm trời, bà đau đớn trông thấy cảnh suy-vong của quốc-gia: Hồ-quí-Ly tiếm ngôi nhà Trần; quân Minh kéo sang giầy xéo nước ta.

Gặp buổi loạn-ly, hai mẹ con bà cải trang làm sư ni, rồi cùng một bọn tùy-tùng, tìm về quê cha đất tổ.

Sau 50 ngày trèo non lặn suối, bà tới địa-phận mấy hạt Đức-thọ, Hương - sơn và Hương-khe.

Nhận thấy tại vùng đó, ngoài mấy khóm làng mạc lơ thơ, còn hàng vạn mẫu đất mẫu mè bị cây hoang cỏ dại chiếm mọc um-tùm

(Xem tiếp trang 10)

Poulet galantine au gelée

VẬT DÙNG— :

250 gr da heo,
400 gr thịt bò,
300 gr thịt nạc heo,
100 jambon,
2 củ hành tây,
1 con gà mái béo,
4 trứng gà,
4 kg nước đá,
1 cốc riệu chất trắng,
1 ly nhỏ rhum;
Salpêtre,
laurier,
tiêu,
muối,
triffée

CÁCH LÀM— Gà làm sạch lông đem mổ trên lưng gà ra, lột lấy sạch sương và ruột, bây giờ chỉ còn bì gà không. Jambon, thịt nạc, xắt lát mỏng dài, ướp tiêu muối riệu rhum, salpêtre cho đều. Đoạn trải bì (da) gà ra sắp một lớp jambon tại một lớp thịt nạc rồi lấy kim chỉ may lại, lấy khâu sạch cuộn tròn lại, buộc hai đầu chặt bỏ vào nồi luộc sôi trong 1 giờ nước ấy bỏ tiêu muối, hành tây lá thơm, riệu chất, vớt ra mở khăn moi gà vớt khô rồi buộc lại như khi trước đem ép cho ráo. Đoạn đem xắt từng lát rồi sắp như cũ bỏ vào khuôn, rồi sắp xung quanh cho có mỹ thuật, carotte tĩa, trứng gà luộc chín tĩa cắt đôi, jambon, truffée, đều bỏ vào khuôn ấy cả rồi đổ nước đông vào, đem khuôn ấy bỏ vào thau lớn, xung quanh để nước đá, làm cho nước đông cứng lại, khi dọn đồ ra đĩa, cắt từng lát theo lát thịt.

CÁCH LÀM NƯỚC ĐÔNG— Da heo xắt sợi, nấu cho rục, (bỏ thêm dồ heo hay dồ bò nấu chung với

(xem tiếp trang 13)

...Thê Kỳ thứ 14

Tiếp theo trang 9

bà liền khuyên bọn dân nghèo đem nhau tới đấy, để ra công khai phá. Hơn 3000 người đáp lại tiếng gọi của bà. Bà chăm nom săn sóc họ như một người mẹ, đối với đàn con và sắp đặt công việc rất có qui-củ. Vì vậy, họ vui lòng ra sức đốt rừng, sể núi, dựng nhà.

Chuỗi ngày thấm thoát qua... Những xóm làng lập lên như nấm và non 4000 mẫu đất, trước kia là nơi trú ẩn của rắn rết, hùm beo nay đã thành những cánh đồng xanh tươi, cò bay thẳng cánh.

Từ đấy, bà nghiêng nhiên là chủ nhân một cái trại mệnh-mông bát ngát, một mình riêng một giang-sơn.

Bấy giờ giặc Minh canh-phòng rất nghiêm, nhưng vì trang trại của bà ở chỗ núi-non xa vắng, nên chúng không hề biết đến.

Hai mẹ con đương sống giữa cảnh lâm-tuyền, lãng quên cuộc đời lộng-lẫy xưa, thì một việc tình cờ khiến cho hai người lại gặp những ngày rặng-rỡ.

Lúc ấy, đức Lê-Lợi đang ở đấy, Ai-lao, đồ mưu khởi-nguĩa. Ngài sai một đại-tướng, ông Bùi-Bị, đánh úp mấy hạt Hương-khe. Đức-thọ, Hương-sơn.

Sau khi quét sạch quân Minh ở vùng ấy, ông tiến sâu vào vùng sơn-lâm. Ông kinh-dị biết bao khi thấy giữa chốn rừng sâu, bày ra cảnh đồng ruộng bao-la, cửa nhà san-sát, với hai nữ chủ-nhân yêu kiều như khách Đào-nguyên. Bà Trần-thị khoản-dãi ông, và kẻ lai lịch cho ông nghe.

Lúc trở về Ai-lao, ông đem chuyện gặp gỡ lạ lùng ấy tâu đức Bình-dinh-vương.

Ít lâu sau, ngài kéo quân về đóng ở thành Lục-niên, trên núi Thiên-nhân, là chỗ giáp-giới hai tỉnh Nghệ-an và Hà-lĩnh. Ông Bùi, nhân dịp, mang hai mẹ con bà ra yết-kiến nhà vua.

Thấy nàng Huy-Chân có vẻ đẹp thủy-mị, ngài bèn lựa làm cung-phi, và truyền xây điện Phụng-boàng, để làm trú-sở cho bà Trần-thị. Về phần bà, bà dâng nhà vua bao nhiêu của-cải thân góp trong mấy năm trời và tất cả đất đai đã khai phá. Nhờ tài sản ấy và hoa-mẫu thu-hoạch được, mà trong thời-gian đó, lương thực của ba quân rất là đầy đủ.

Năm 1428, đuổi xong giặc Minh ra khỏi bờ cõi, vua Lê-Thái-Tổ lên ngôi chí-lớn. Vốn đã có chí lan xa trấn-tục, bà Trần-thị xin lập ra, trên sườn núi An-sơn ở làng Phụng-công, Phủ Đức-thọ, một ngôi chùa gọi là Diên-quang tự, để sớm hôm vui cùng kinh-kệ trong cảnh gió núi trắng ngàn.

Ngày nay, đi qua làng ấy, trông nếp chùa xưa lồng trong một cái khung thiên-niên đầy thơ-mộng ai là người nhớ rằng cách đây hơn 500 năm, đây là nơi mà một bậc kỳ-nữ đã dừng chân khi về chiều, để rũ sạch bụi trần sau một cuộc đời tung bồng hoạt-dộng ?

THANH-KHÊ
(Trích Tri Tân)

VINH - THINH
NGUYEN - TRONG - DAI
PROPRIÉTAIRE
Ameublement moderne
En bois de lát, gụ, et Pémou
38, RUE ALBERT POUYANNE
HANOI
Succursale :
Maison VINH - LONG
Rue Ai-Me - TONG - Son Tay

E M

O'!

CƠ!

Á O

GIA

GÍ...

Ông Phán tưởng thật quát tháo gọi con. Anh em giắt nhau ra. Ông Phán ngạc nhiên thấy hai con ăn mặc chỉnh tề, tay cậu Lịch cắp một cái cặp to.

— Chúng mày làm gì thế?

Không chút sợ hãi, cậu Lịch nói rõ ràng:

— Con xin phép cậu cho chúng con xuống Nam ở với cô. Chúng con không ở nhà nữa.

Ông Phán chưa kịp hỏi tại sao bà Phán đã bù lu bù loa:

— À ra hồi nãy tôi chót mắng chúng nó mấy câu, bây giờ chúng nó rồi đòi đi đấy. Trời đất ơi! Bé bằng tí tuổi đầu mà nó ra gan ra ruột thế này thì lớn lên vài tuổi nữa tôi ở làm sao được với chúng nó.

Ông Phán muốn được lòng vợ, chẳng hỏi chẳng rằng tóm cậu Lịch tát lấy tát để. Cô Nga sợ hãi, khóc rầm lên, cũng bị tát nốt. Đánh rồi, ông Phán có ý hối hận. Ông đuổi các con xuống nhà cho khuất mắt. Cậu Lịch giắt em xuống bếp. Cậu chờ bố và gì ăn cơm xong, cậu lại giắt em lên.

— Mày còn lên làm gì nữa hở thằng ranh?

— Con lên để xin lỗi cậu và gì, con không dám đòi xuống Nam nữa, nhưng cậu nói với gì con từ rầy có đánh mắng chúng

con thì cứ đánh mắng, nhưng đừng chửi đừng mắng đến mợ con. Hề gì mà còn nói đến mợ tôi thì tôi không sợ nữa đâu, tôi đánh lại gì, cậu tôi có đánh chết tôi, chết tôi xuống đất ở với mợ tôi càng thích. Nhỉ có phải em cũng thích chết để ở với mợ không? Ở với mợ không bao giờ phải đòn phải mắng cả.

Ông Phán lặng im nghe, lương tâm ông sáo động... Bà Phán đâm sợ hãi, bà không ngờ một đứa bé lại nói được những lời khôn ngoan đáo để đến thế. Có lẽ mẹ nó đã ứng khẩu cho nó chăng? Bà Phán sợ hãi chỉ vì thế.

Thấy cậu lặng yên không giận dữ nữa, Lịch giắt em đến cạnh cậu và bỗng nhiên ôm lấy cổ cậu nước nở:

— Cậu đừng đánh chúng con nhé, cậu yêu chúng con. Cậu bảo cả gì yêu chúng con đấy. Mợ ơi! Mợ ơi!...

Em thấy anh gọi mợ, động lòng nhớ mẹ cũng khóc rầm rĩ, diễn nên một cảnh thương tâm vô hạn. Ông Phán ôm lấy các con nước nở. Bà Phán cũng rơm rớm nước mắt, bà kéo cô Nga lại gần, lau nước mắt... Cái mặt cay nghiệt của bà nhuốm vẻ hiền từ.

THU THU

Chi Em Ban Gái

...CẦN LAO thì chị em nông dân, thợ thuyền đã cần-lao nhiều rồi và GIA-ĐÌNH thì lúc nào cũng là gánh nặng bên mình. Chỉ riêng đa số chị em « tiểu tư sản » ở thành-thị ngày nay đã đi quá trớn, hoặc lằm đường, ham ăn mặc, lúc nào cũng chú trọng đến sắc đẹp, đến trang điểm, đến yêu đương mà không hề nghĩ đến sự gom góp một chút sức nhỏ mọn vào hàng thợ đang xây lại lâu đài TỔ QUỐC.

Nhàn cư vi bất thiện

Ngồi rồi làm việc xấu

Nhiều chị em ngồi rồi lằm cổ nhiên lằm nhiều việc xấu lắm. Việc xấu đây không phải chỉ là bán thân, nuôi miệng, không phải là chỉ là xa ngã trong chốn ăn chơi, cờ bạc, du-hí, lễ-bái, ngủ ngày, đi dong phở, hát nghêu ngao, ngồi tán nhảm, ăn quà vặt... mà việc xấu đây tức là..

không làm việc gì cả

(Trích một đoạn trong cuốn)

BAN GAI

Ngày Xưa

và Ngày Nay

của HUỖNH-TÔN

Một cuốn sách nghị-luận xác đáng; Một cuốn sách của tất cả các bạn gái thực tâm-tiến; một cuốn sách mà không một tủ sách gia đình Việt Nam nào là không cần có. **Đã bán gần hết ở khắp các hàng sách**

VIỆT NAM THƯ XÃ

16bis Rue des Cuirs — Hanoi

Téléphone 1451

xuất bản và giữ bản quyền

Khoan lo'i tâm sự'

Tiếp theo trang 2

— mà những lời ấy thường do sự tưởng tượng qua đáng của bạn — để khuyên bạn, bày cho bạn một cách cư xử trong cảnh ngộ của bạn mà thôi. Những lời khuyên vì vậy không thể hẳn là đích đáng.

Nhiều khi vô tình họ thành ra xui các bạn đi vào đường tội lỗi. Nhất là trong những chuyện ái tình, người bạn tâm sự của các bạn càng hay làm « hỏng » bạn. Tôi hiếm thấy ai nghe bạn hỏi có nên yêu người ấy người nọ không mà lại trả lời bạn là « không ». Đã khuyên bạn nếm yêu, người ta lại còn khuyến khích bạn, giúp những mưu mẹo để cuộc ái tình của bạn được dễ dàng. Chứng kiến một cuộc tình duyên, làm bạn tâm sự của cô thiếu nữ đang yêu, đối với người bạn trung thành nhất vẫn là một sự tò mò thú vị.

Cho nên một bà mẹ hiền mẫu nọ, bao giờ cũng xét nét những bạn gái của con. Thấy con mình và bạn nó thì thăm chuyện nhỏ

với nhau, có ý giận bà, là bà rất e ngại,

Giữ mục Chuyện Riêng, tôi còn nhận được nhiều tâm sự mà chính tôi không bao giờ dám ngờ chủ nhân cái tâm sự ấy lại đem nói với tôi.

Tuy hân hạnh mà tôi vẫn phân nản nản. Tôi không định phản hồi các bạn ấy đã quá tin yêu tôi, nhưng tôi cần phải thành thực nói rằng có những tâm sự không nên để lọt ra khỏi miệng bao giờ, hoặc chỉ riêng để nói với bậc cha mẹ với người thân yêu nhất đời của mình mà thôi.

Tôi nhiều lúc đã bị làm người bạn tâm sự không nhằm chỗ, không đích đáng. Trong mục Chuyện Riêng tôi thường phải lặng thinh không trả lời nhiều bức thư, hoặc đáng lẽ bày tỏ ý kiến của tôi, tôi chỉ khuyên nhất là các bạn gái trẻ tuổi — nên đem chuyện hỏi tôi mà hỏi hỏi cha, mẹ hoặc anh chị.

Phải, khi còn con gái ở nhà

Những thiếu-nữ Việt-Nam muốn hấp thụ một nền giáo dục hoàn toàn nên theo học trường

SAINT PIERRE

4 Boulevard Pasquier

Giáo sư đằm — Dạy bảo kỹ lưỡng Luyện tập học trò ứng thi các kỳ thi — có nhận học sinh ở trong và ở ngoài. Có lớp dạy các trẻ bé do một thiếu-nữ Pháp và một thiếu-nữ Nam trông coi

còn có người bạn tâm sự nào đáng cho mình tin, mình chắc chắn sẽ giẫy bả mình đích đáng bằng bà mẹ nữa ? Tiếc rằng những bà mẹ thường tha thiết đến những chuyện tài lợi trong nhà, không hay để ý tìm hiểu tâm hồn con cái mình, không làm cho con cái tin mình, nên các con mới đem trao cho người ngoài những niềm thầm kín của nó, để cho người ngoài cướp mất cái quyền hướng đạo của mình !

— Nếu các bạn không có cái may mắn được một bà mẹ hiền biết, các bạn cũng chớ nên tỏ lộ tâm sự lắm với người ngoài. Các bạn nên trầm trầm hơn, kín đáo hơn, hãy giữ trong lòng mình một chút của dễ dàng, để làm phong phú thêm cuộc sống nội-giới. Có điều gì ngổ ngời cũng đem nói hết, tâm hồn các bạn sẽ trống rỗng và thành vô giá. Tùy chuyện hãy nói, tùy chuyện hãy coi làm chuyện tâm-sự. Một ví dụ chồng hư hỏng, chồng chơi bời. Trừ phi bạn có ý chán ghét, định bỏ, bạn hãy cần hỏi ý kiến một người bạn thân, còn không, kể lẽ với người ngoài làm gì ? Cầu lòng thương, cầu một câu phân nản của người ta ? Như thế bạn không có tâm hồn khí khái.

THU LINH

NẮNG HÈ

Các Bà các Cô đã có
NÓN

THANH-QUAN

ĐẸP, NHẪ, BỀN,
MÁT VÀ TIỆN-LỢI

THỜI ĐẤT ĐỎ

Các Bà các Cô đã có
VÍ

HỒNG - ĐIỆP

Tốt như ví da, mà
giá chưa bằng nửa !

(Kiểu và nhãn-hiệu đã trình Tòa Án Hanoi)

Mme ĐÔNG-TRANG

11, Phố Gia-Long — Hanoi

Chế - tạo và phát - hành

Cần nhiều Đại - lý khắp Đông - Dương

TRẢ LỜI PHÁP LUẬT

BÀ H. HANOI. — 1.) Bà và người chị bà có quyền tố cáo việc này. Nếu muốn tố cáo thì phải làm đơn thưa tại tòa-án hộ, nhưng chúng tôi e bà đã đề quá hạn mất rồi.

Vì Pháp luật chỉ cho phép khởi tố trong một hạn là hai tháng, kể từ ngày bà biết có ân lậu trong việc khai-sinh kia.

2.) Những ruộng đất nhà cửa đứng tên riêng của bà và người chị bà tậu, người con nuôi ấy không có quyền bắt chia.

3.) Các con riêng của ông B. Không có quyền gì về ruộng đất đứng tên riêng bà cụ thân-sinh ra bà. Nhưng người con nuôi bà nói trên có quyền cùng hưởng những tài-sản ấy, nếu ông B. Khi trước đã khai sinh

cho anh ta là con của ông và bà cụ thân sinh bà đẻ ra. Trong trường hợp ấy, người con nuôi đó, em bà và bà đều là con chính thức của bà cụ, và đều có quyền hưởng tài sản riêng của bà cụ sau khi bà cụ chết đi.

Muốn tránh sự đó, có hai cách :

a) bà đứng ra khởi tố về việc khai sinh man-trá khi trước nếu bà chưa đề quá hạn ;

b) Nếu bà cụ thân sinh ra bà còn sống và cũng không ưa người con nuôi, bà cụ có thể làm chúc thư nói rõ rằng anh ta là người hư hỏng không xứng đáng ăn thừa kế, và bao nhiêu tài-sản để lại cho bà và chị bà.

Bà OANH PNOM-PENH. |
Bây giờ ông bà làm hôn thú tờ khai sinh cháu vẫn hợp pháp như thường.

T. B. Đ. B.

Gia chánh

Tiếp theo

da thì càng có nhiều chất đông) Thịt bò vằm nhỏ, lấy hai lòng trắng trứng đánh cho dậy đồ vào thịt bò trộn cho đều rồi đổ nước da heo nấu rục đồ vào trộn cho đều, song bắc cả lên bếp, nấu 1 giờ cho trong và ra nước ngọt, đem ra lọc sạch khéo kéo vớt bột thì nước đục.

Helène NGÀ

Trả lời CÔ HỒNG-MAI (Phát-Diệm). — Nhân đề cả vỏ rửa sạch, đem phơi. Bao giờ thật khô: vỏ ròn là được. Cắt đi có thể để lâu hàng năm. Phơi lồi cả vỏ lâu nhưng sạch. Chớ bóc nhân ra phơi không cần thận, bụi cát và ruồi muỗi bám vào rất bẩn.

Còn về cách làm mứt dừa cô coi mục gia-chánh ở những số báo tháng trước.

BẠCH-LIÊN. — 1.) Kêu là bột hoàng tinh. Chớ lầm với bột củ giống. Củ hoàng tinh nó giống củ cải song bé mình hơn.

2.) Lấy bột sắn làm thay bột mì cũng được, song không nở bằng.

TRẢ LỜI THUỘC

CÔ KIM-VÂN. — 1.) Đích có đau mắt một rồi. Cô nấy tới bác-sỹ Keller ở nhà thương đau mắt tại phố miribel 2.) Dùng poumade triko-gène 3.) Phải đến bác-sỹ chuyên-môn cho người ta coi. Cô nên đến ông Hoàng ở đường Gia-Long.

BÀ BUI-YẾN. — 1.) Vì hai chị em bà cùng một bệnh, nên chúng tôi cũng nghi như bà. Đến bác sỹ Hỷ ở phố Richaud vì là bác sỹ chuyên-môn. Bảo cô em cùng đến với bà 2.) Vui lòng mua dùm bà lait de com-bre 3.) Dùng lòng trắng trứng gà tốt lắm. Cách dùng coi câu trả lời của cô NGHI ở mục đẹp. 4.) Ăn bí đao mát chứ không làm cho gầy người.

ÔNG PAU LIÊU (Cửa-tùng). — Đó là một bệnh ngoài da. Ông lấy lá liễu (saul) phơi khô, đem đun lấy nước ngâm chân vào. Làm luôn một tháng sẽ khỏi.

Nhắn chị em

Nhắn chị em tới kỳ ở cũ ?
Muốn tốt tươi nên giữ

màu da !

Hoa-Kỳ Rượu Chồi nên
soa ?

Dung nhan sẽ thấy nở
nà hơn xưa !

Vừa giãn huyết lại vừa
giãn cốt !

Vẻ đoan trang đẹp tốt dễ
trông !

Ngày xuân càng đượm
sắc hồng !

Càng tăng màu thắm,
càng nồng tẩm yêu !

VŨ-THỊ NGUYỆT-NGA

MỘT NHÀ CHUYÊN MÔN
ĐÓNG GIẤY PHỤ - NỮ

QUE HIEN

36, HÀNG BỒ — HANOI

Quý bà quý cô muốn có
giấy và Sandale kiểu mới
đi mùa nực thì xin mời
lại hiệu Quế-Hiến

VỚI 20 NĂM KINH-NGHIỆM

bà đỡ

NGUYỄN THỊ VINH

sẽ làm cho các bà được
vừa lòng trong khi sinh nở

NHÀ HỘ-SINH

20, Grand Bouddha, 20
(Trước vườn hoa Hàng đạn)

Tel. 1200 — Hanoi

CHUYỆN RIÊNG

(Tiếp theo trang 2)

không có ai cấm cô, nhưng làm thế bố mẹ cô càng đau đớn tủi nhục thêm, và người ngoài càng cho là cô quá mù ra mưa. không còn biết xấu hổ là gì nữa.

Cô cũng không nên tính đến cái chuyện lấy chồng để che mắt thiên hạ. qua cơn sinh nở rồi ly-dị anh chồng. Người đàn bà không nên có những sự lật lọng bội bạc như thế. Biết đâu, lấy cô cuối cùng, thấy cô bỏ, người chồng cô càng mừng, va lại, làm thế thì chỉ hại cho đời cô thôi. Đã làm lỡ một lần, lại bỏ chồng, bỏ chồng rồi, có lẽ lại lấy chồng người đàn bà đã nhậu-duyên rồi, có ra gì!

Cô nên lấy làm may mắn mà kết hợp với người đàn ông cha mẹ cô đã chọn, không nên tìm hiểu tại sao người ta lại lấy cô, và cô nên coi cuộc nhân-duyên này quan-trọng và vĩnh viễn. Cô nên biết cái tội, cái hư của mình, thế lòng quý hóa người chồng rồi hạnh phúc sẽ đến với cô, chứ cô đừng nên đung núi, này trông núi nọ kéo rồi đã sẩy chân một lần, cô sẽ sẩy mãi, Đời cô lúc ấy không còn cái giá trị gì cả.

ÔNG VI-GIA (NAM KỲ) Thế là vụ tự-tử trượt đã hoán-cải tâm hồn nàng rồi. Nàng đã thấy bằng lòng cái người mà cha mẹ nàng ép gả. Vậy ông không nên theo dõi quan quy nàng nữa, chính ý ông cũng muốn cho nàng lấy người khác kia mà, vậy còn bán khoản làm chi? ông không nên ích kỷ, biết đã không lấy được nhau thì nên ai yên phận này

CÁI CHÍNH

Đàn-Bà số 161 (tuần trước) trong bài thơ « ĐÔI BỜ » của Bàng Bá-Lân câu :

Có con sông lục vờn quanh.
Xin đọc là : SÔNG LỰA.

Và dòng ngày tháng « Juin 1924 » chưa ở dưới bài xin đọc là : JUIN 1942.

ÔNG DƯƠNG BÁ. Mới 18 tuổi lấy vợ làm gì sớm thế? Con trai ngoài 20 hãy nên lấy vợ, để con mới mạnh khỏe được. Nếu lấy nên lấy cô em hơn. vì gần đồng tuổi chờ lấy người chị hơn tuổi ông nhiều quá mà ông lại ít tuổi thế rồi cô chị bắt nạt ông mất!

BÀ VÔ-DANH Nên kiếm cách đưa nhau đi làm ăn xa. Sự làm việc sẽ khiến ông ấy không có những tư tưởng sảng bậy nữa.

CẬU H. N (HANOI) Nên làm toán bằng những con số về kỹ hà học, chứ đừng nên làm toán tìm cái tâm lý của cô thiếu nữ ấy, mất thì giờ học.

THU LINH

Một bài Tính

(Tiếp theo)

Cái chìa khóa gởi về,
cũng vào cả boîte postal nột, có đến tay vợ đâu!

Trả lời đẹp

(Tiếp theo)

BÀ THANH (NINH BÌNH). — Vui lòng mua dùm bà cả hai thứ mỹ phẩm ấy, bà gởi 20\$00 cả cước. Lúc gởi đồ sẽ chỉ cách dùng cho tiện.

CÔ THU (BẮC-NINH). — 1) Vui lòng mua dùm cô. Cô gởi 13\$00. 2) Muốn cho da trắng, mịn hơn, thoa lait d'amande douce. Phải mua thứ ở hiệu thuốc hoặc của các mỹ viện.

CÔ ĐOÀN THÁI (HAIPHONG) Giá 13\$00 cả cước.

Thu' Tin

Đã nhận được Mandat của quý vị kẻ dưới đây vậy xin cảm tạ.

Cô Ng-thị-Yến (Hải phòng) ông Lê - lương - Lưu (Đồng-Hới) ông Phạm-bá-Chánh (Vientiane) ông Nguyễn-xuân-Quế (Vinh) ông Lê-văn-Yến (Huế) ông Hoàng-văn-Huệ (Vientiane) cô Thương-Khên (Bắc-Kạn) bà Phan-hiếu-Kính (Saigon) bà Trần-hòa-Bích (Tam-quan) ông Trương-tuấn-Phát (Hảiphong) bà Trương (Bắc-ninh) cô Băng-Thanh (Huế) cô Huỳnh - thị Kim - Trí (Đồng-Hà) cô Nguyễn - thị - Thu (Phước-Yên) bà Trần-quới-Thiên (Bắc - Liêu) bà Nguyễn-cảnh-Lộc (Saigon) cô Trần-Huyền (Phát-Diệm) bà Nguyễn-xuân-Dương (Huế) cô Xuân-Mai (Thủ-đầu-Một) bà Đinh-hữu-Tuyền (Đồng-Hới).

ÔNG LÊ - VĂN - MINH XIẾNG KHOUANG. — 1) Sách đó cũng hết rồi 2) rửa da ấy phải lấy sel d'aumoniaque hòa với nước lã rồi dùng bàn chải nhúng nước trải lên da : 40gr ammoniaque trong một lít nước.

BÀ YÊN SƠN VINH. — Vui lòng đăng, bà cứ gởi ra.

CÔ LÊ HẢO VÀ HOAN (Kiến-An). — Xin cho hãng C. I. P. I. C. biết địa chỉ. Cần kíp. C. I. P. I. C.

CÔ THƯƠNG-KHÊN (BẮC-KẠN) hạn báo của cô mới hết từ 17-4-42, nay trả thêm một năm nữa kể từ 17-4-42 đến 17-4-43.

CÔ HÀ - THỊ-CHÍNH (THANH-HÓA) từ 4-4-41 đến 4-4-42, cô hãy trả 7\$50 nữa là đủ; đã gởi mấy số báo thiếu rồi; thơ sẽ đăng.

CÔ NGUYỄN THI-MUON (PHÚ-THO) được, cô đề thông thả.

BÀ TRẦN-HÒA BÍCH (TAM-QUAN) hạn báo mới đến 4-10-42 hết.

CÔ XUÂN-MAI (THỦ-ĐẦU-MỘT) giá ba ngàn 1\$60, vậy nay gửi trả thêm cho.

BÀ TRẦN-QUỚI-THIÊN (Bắc Liêu) báo từ số 1 đến 80 hết còn từ 80 đến 150 thiếu chừng 6, 7 số nữa bà có lấy xin cho biết.

CÔ XUÂN MAI. (THỦ ĐÀU MỘT) — Thư tốt phải ngoài 50p. Nếu có bằng lòng chúng tôi mua dùm.

CÔ KIM-HƯƠNG. (TÂY NINH.) — Thư ấy bán từng cuộn. Ở Hanoi 2p.30 một cuộn. Mẫu minh trọn lấy, Cước phí tính ngoài

Xưa nay bị nhiều, vì :

Ăn no vội tắm ngõ thường!!!
Cơm no vội đã lên giường ngủ ngay!
Dục tình đương lúc no xay!!!
Phòng tích bệnh ấy xưa nay bị nhiều
Chỉ uống một liều,
Thấy giẽ chịu ngay.

Eao to 12grs. 0p.55 — Bao bé 6 grs. 0p.30

KHẮP ĐÔNG-DƯƠNG

Ra đời trước nhất ở Đông-Dương, phương thuốc ho lao
bora máu hay ho đàm
là phương thuốc gia truyền cụ Trịnh Hải-Long (nội tổ ông đốc-
học Hào). Có hai thứ : 6\$00 và 4\$50.

AI CÙNG BIẾT. . .

Sự công hiệu của Nước Cốt Sâm Cao-ly (con sâm chưa lấy
nước cốt). Đại tài bổ dưỡng người già yếu, thanh niên Nam Nữ
gầy ốm, bạc nhược. Ve lớn 6\$00 Nhỏ 4\$90. Xa mua gửi mandat
ông :

TRINH VĂN Hào

110, Rue des Vassoigne — Tàndinh — Saigon

ĐỦ CẢ CÁC MẶT HÀNG TƠ LỰA

Hàng vận chơn và các thứ hoa mới lạ rất nền, tussor (dũi) rất
đẹp. Xưởng nhà dệt bán thẳng cho người mua buôn lẻ nên
giá rất hạ. Các bà lịch sự muốn dùng hoặc muốn xem hàng để
biết công - nghệ dệt ở Hà-dông đã tiến bộ đến bậc nào

XIN MỜI TỚI XƯỞNG DỆT **NGỌC - DUNG**
SỐ 32, NÉGRIER — HADONG (Trước chỗ xe điện đổ)

Chủ nhân rất hân-hạnh tiếp rước các quý-khách muốn mua
hay xem hàng — Có nhận hàng gửi đi các nơi.

BAO THANH - NGHI

(Do một nhóm thanh-niên trí thức chủ trương gồm có các
văn-gia luật-gia, giáo-sư, bác-sĩ, dược-sĩ, họa-sĩ, nhạc-sĩ

TRONG SỐ 1er AOUT CÓ NHỮNG BÀI :

Nghệ thuật phê-bình
Cuộc cải cách giáo dục ở Pháp
Diễn pháp nước Thụy-sĩ
Từ ánh sáng đến kiến trúc vật chất.
Lia quê hương (Maurice Barrès và André Gide)
Các tổ chức vệ sinh tại Ấn-độ
hững nguyên nhân sự tăng giá hóa

Dinh gia-trinh
Vũ-dinh Hòe
Phạm trình Cán
Nguyễn nhũ Kontoum
Diễn Anh
Vũ văn Cần

Đông dương
Lược khảo tiểu thuyết Tàu
Đứa con (truyện dài)
Độc sách mới
Ai cập kênh Suez và eo biển Daidanlles

Đỗ đức Dục
Trần văn Giá
Đỗ đức Thu
Lê huy Văn
V. H.

Thề lệ trước bạ của những văn tự người Nam
Phạm gia Kinh

THUỐC NHẬT

MỆNH

CHI MÀU

Chữa bệnh đàn bà

Thuốc « Mệnh chi mẫu »
của Nhật, dù người khiếp
sợ sự uống thuốc đến đâu,
dùng cũng được hài lòng.
Thuốc chuyên chữa những
bệnh ở đàn bà :

« Kinh hành không đúng
ngày, lúc hành kinh đau
bụng, kinh bế, các chứng
hư lạnh, thiếu huyết, băng
lậu, rỉe đầu, chóng mặt.
Các bệnh ở tử cung như
sích-bạch-đái-hạ, màng tử-
cung nóng, hoặc trong tử
cung nóng rần và xung đau
Các bệnh không thai dục,
tiền sản, sinh sản khó, tha
tiền sản hậu, gầy yếu, vàng
da, điều là thuốc chuyên
môn.

Đàn bà ho lao, hoặc ho
sản hậu điều có thuốc
Nhật riêng để dùng.

HỎI MUA TẠI :

Phòng thuốc

Chữa Phổi

15 HÀNG BÈ (RADEAUX
HANOI TÉL 1630

Ở xa mua lĩnh hóa giao ngân.
Cần nhiều Đại lý

ĐÃ IN XONG

ME CON

Tiểu thuyết của
LƯU - TRỌNG - LƯ
Giá : 0\$60

CHỢ' CHIỀU

Thơ
của TRÚC - KHÊ
Khổ rộng — Giá 1\$00
Sách in mỹ thuật

ĐƯƠNG IN

NHI-ĐỒNG GIAO-DỤC

của bà ĐAM PHƯƠNG

Một cuốn sách nuôi dạy con hoàn toàn nhất từ xưa tới nay

NHÀ XUẤT-BẢN LÊ-CƯỜNG

75 Rue des Paniers — HANOI

MOT GU'ONG BIẾT YÊU GIA-ĐÌNH

Nếu ngài biết yêu gia đình của ngài
Thì bao giờ ngài cũng nên có sẵn :

1.) THUỐC PHÒNG TÍCH

2.) THUỐC LY

HIỆU

CON

CHIM

Vu - Đình - Tân

178, LẠCH-TRAY HAIPHONG (Tổng phát hành)

PHẦY BỤI TRẦN

Xét thấy nhà nào để gương soi mờ ám cửa kính, tủ kính lem nhem luốc nhuộm, ấy là cái biểu hiệu cảnh thức sắp sửa xảy ra những cuộc bụi trần như chơi bởi, biếng nhác, nghèo khó, hàng họ ế ẩm hoặc nội trợ chán nản, vậy nên tránh trước và dùng ngay : BLANC d'ANNAM là thứ thuốc bột để lau chùi và đánh gương tủ kính cửa kính, cốc đĩa thủy tinh rất trong sáng sạch sẽ, tiện lợi mà lại hạ tiền. Thứ thuốc bột này có thể đánh được cả mũ lẫn giày phơi được nắng già sẽ trắng như tuyết và có hai cái đặc điểm : Khi cầm mũ đội lên đầu không gây ra tay vì không có bụi phui phui như các thứ phấn khác ; khi muốn đánh lại mà nhớ ra hết bột, tạm lấy nước rửa sạch bụi đi, mang phơi ra sẽ trắng như mới. Thật là nhất cử tam tứ tiện. Có bán tại các đại lý RUỒU CHỒI HOA KỲ và PHÒNG TÍCH CON CHIM mỗi phong nặng 100grammes giá 0p10 Cần đại lý các tỉnh, hỏi An-Hà 13 — Rue du Cuivre — Hanoi

MUỐN CÓ

Nhà lầu, ô-tô

Nên mua

XÔ XỔ

ĐÔNG - DƯƠNG

1\$00 MỘT SỐ

CỬU-Long em đã uống vào,
Đường xa sức gái,
Trai nào dám đương ?
Rõ mặt
phi-thương

SAIGON 105 km

I VIEN CỬU LONG HỒI
BẰNG 10 THANG THUỐC BỒ

Tổng phát hành Bắc-Kỳ, Lào Bắc Trung-Kỳ — Établissements VẠN-HÓA. N° 8 Hàng Ngang. HANOI
Có bán thuốc Vạn-Bảo danh tiếng chữa bệnh liệt-dương. Dùng 1 hộp đều sẽ thấy sống dậy tấm
tinh xuân ở những người bất lực. Thử cho đàn ông, đàn bà khác nhau

Ut Account 5